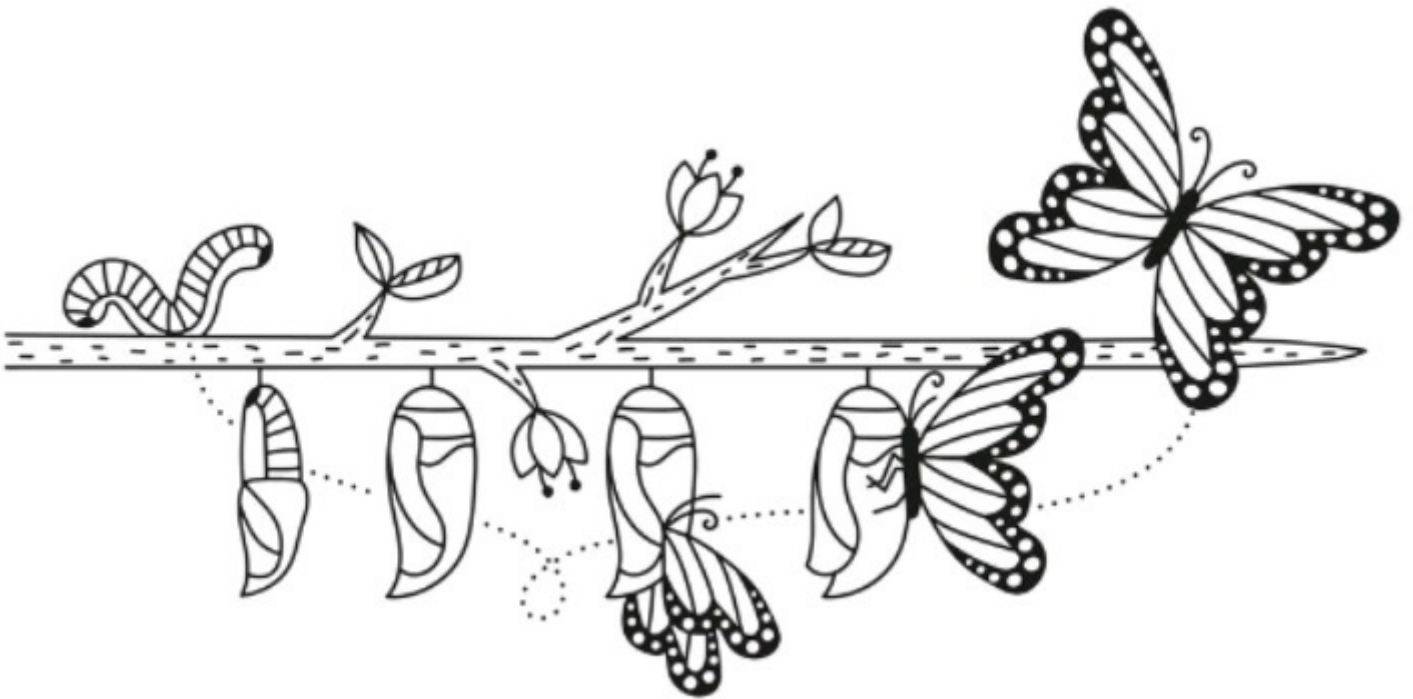

Pip de rups en de cocon van papa

Lees- en doeboekje

Tekst: Peggy en Ine

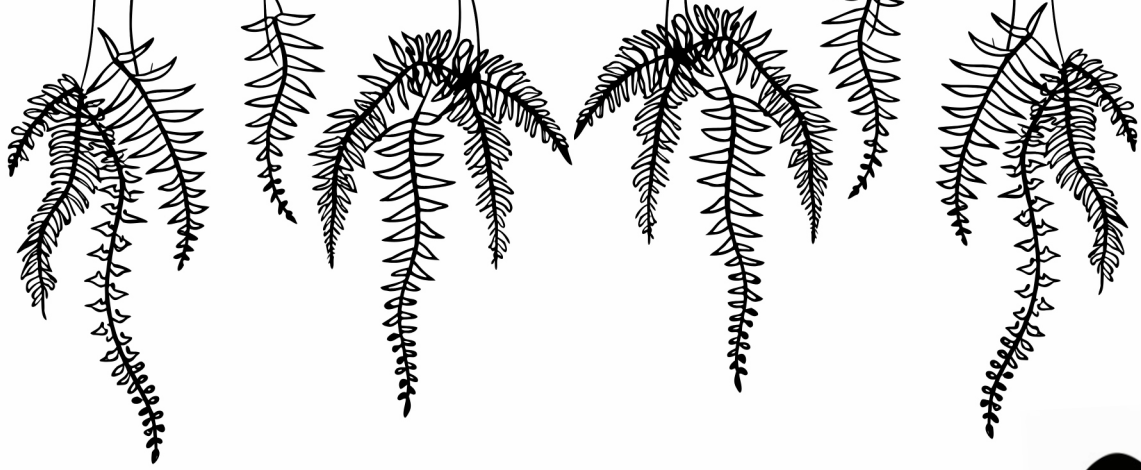
Tekeningen: Ine

Lay-out: Dienst Communicatie

Dit boekje is gemaakt door Peggy (opvoedster) en Ine (maatschappelijk assistent), twee enthousiaste zorgverleners op Forensische zorg 4. Peggy is een volwassen KOPP-kind en heeft haar ervaringen met veel liefde verwerkt in dit boekje.

Dit doeboekje kan samen met papa's en kinderen gelezen worden.

TIP: dit boekje kan nog wat kleur gebruiken! kleuren jullie het in?

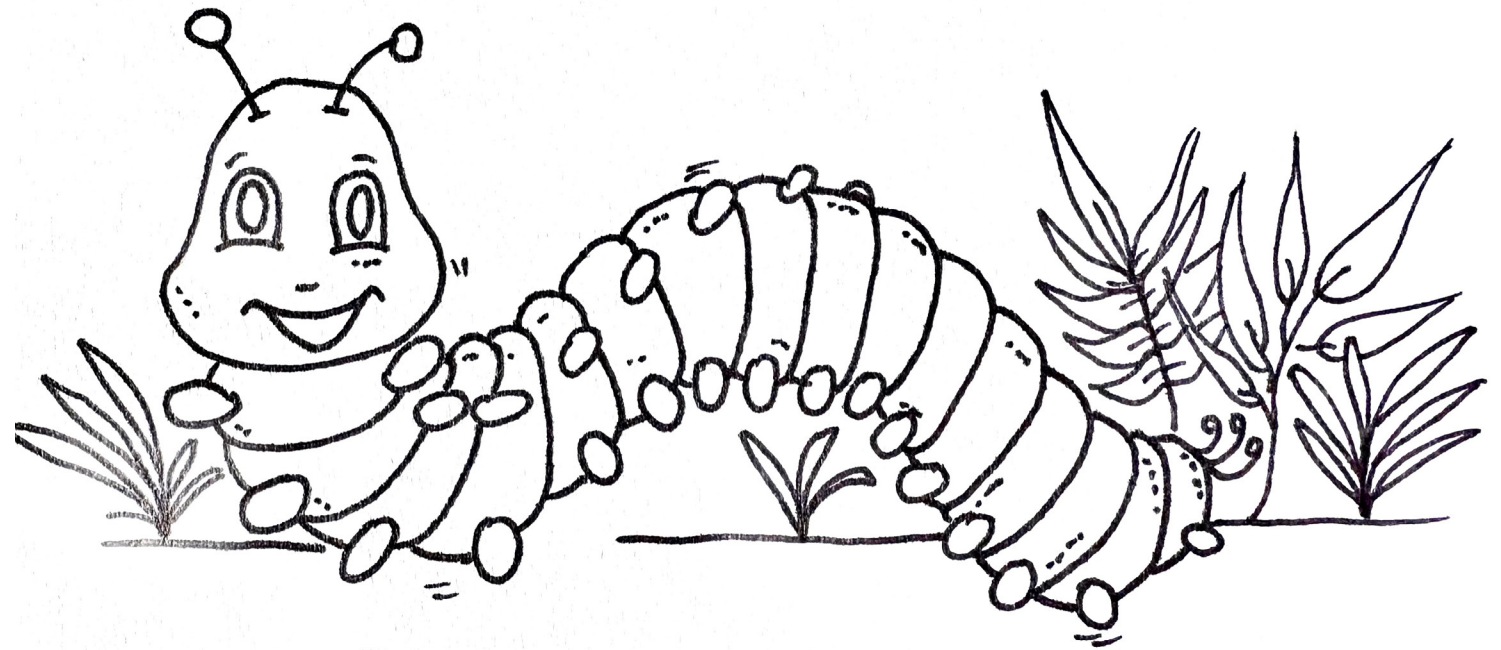

Dit is het boekje van:

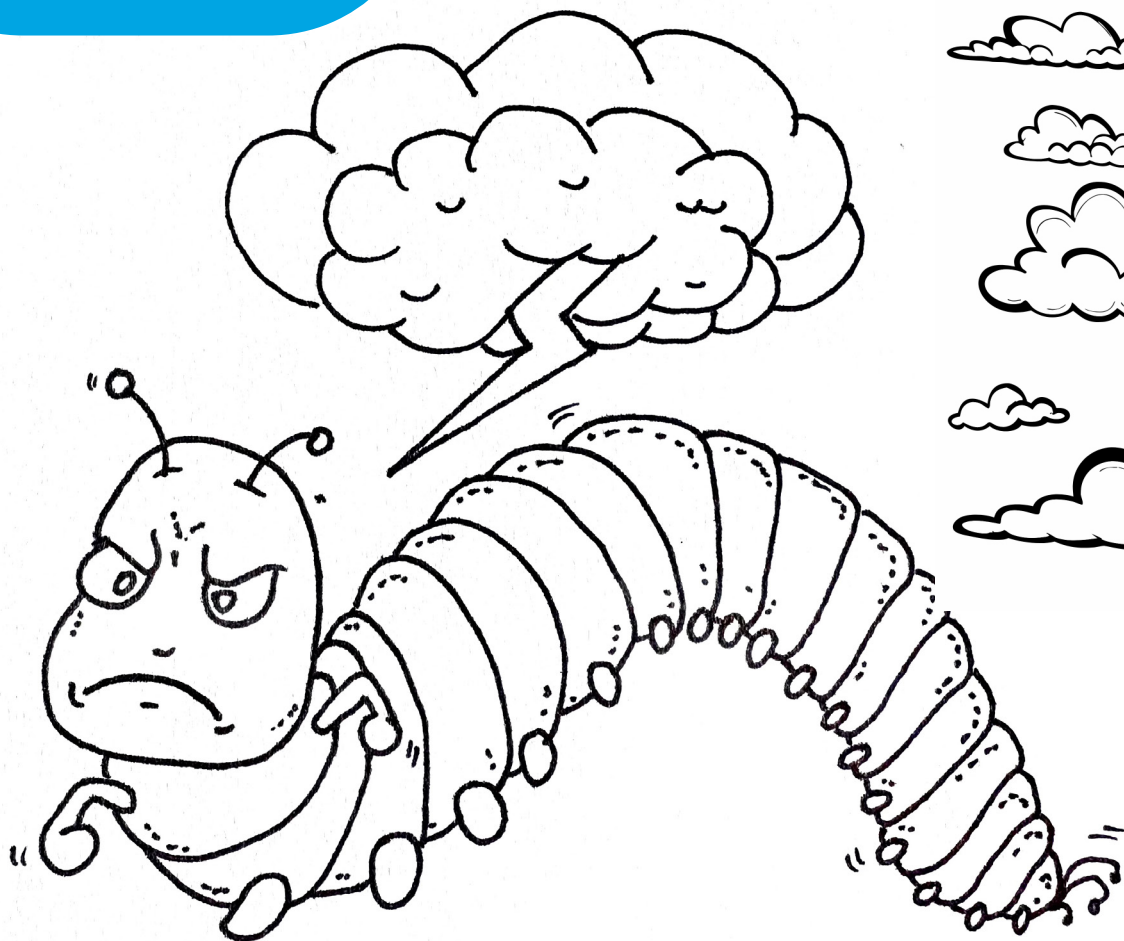

Hallo, ik ben Pip de Rups.

Ik woon in een groot groen bos, tussen hoge bomen en knisperende blaadjes. Elke dag kruip ik rond op zoek naar nieuwe bladeren en spannende avonturen.

Maar weet je wat? Soms
voel ik me een beetje
raar vanbinnen....

Soms snap ik niet goed waarom ik dingen doe die anderen
verdrietig of boos maken. Dan stamp ik ineens hard met mijn
pootjes of roep ik naar mijn vriendjes, ook al wil ik dat eigenlijk
helemaal niet.

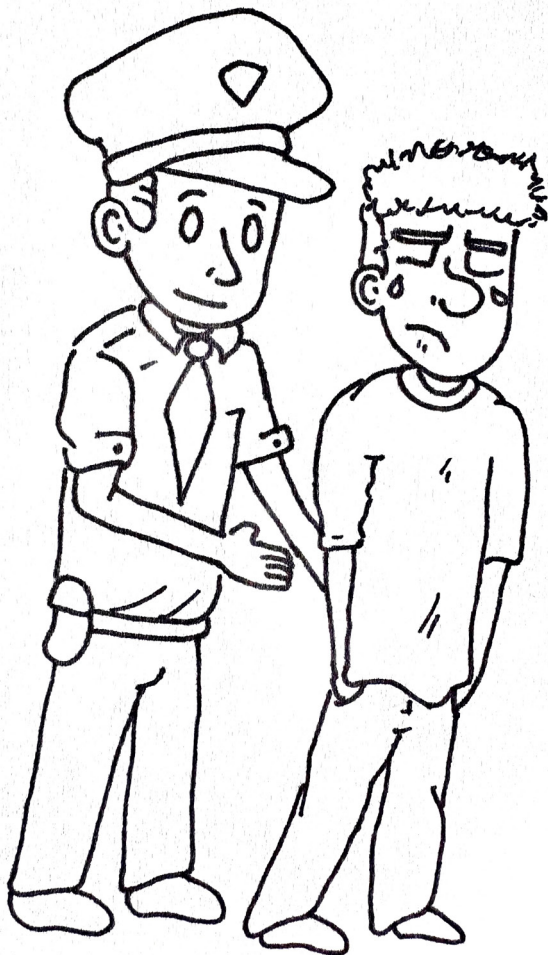
Mijn buik zit dan vol knopen en mijn hoofd lijkt wel een storm.

Die storm? Die voel ik niet alleen.
Grote mensen voelen die soms ook.
Papa bijvoorbeeld.

Soms zit er zo'n grote storm in zijn
hoofd, dat hij niet meer goed weet
wat juist of fout is.

**Maar elke storm is anders. Hoe ziet
de storm bij papa eruit?**

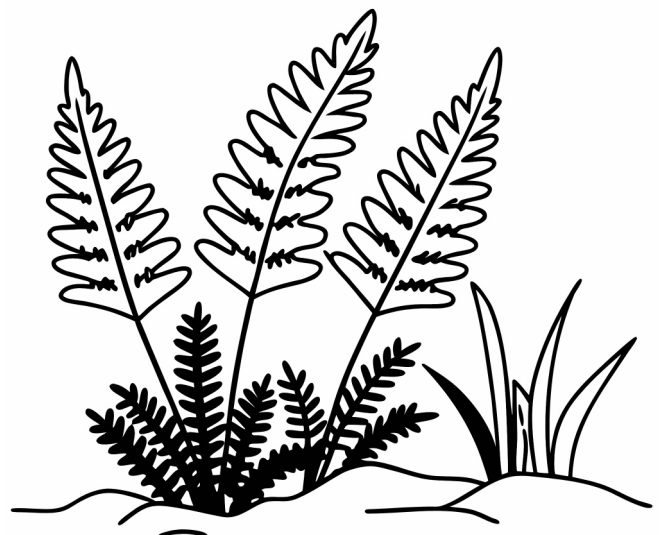
Toen de storm bij papa heel erg werd, deed hij dingen die niet mochten. Dingen waardoor anderen zich onveilig voelden. Dat was heel verdrietig. De politie en een rechter moesten komen om papa te helpen, zodat hij zichzelf en anderen geen pijn zou doen.

Papa hoort niet thuis in de gevangenis, maar moest wel even ergens anders naartoe, naar een plek waar hij kon uitrusten en leren hoe hij met die storm in zijn hoofd om moet gaan.

Net zoals ik, Pip, een cocon maak als ik moet groeien. In zo'n cocon kan je veilig veranderen.

In papa's cocon, een speciaal ziekenhuis, is alles een beetje anders. Hij mist zijn bed, zijn vrienden en natuurlijk jou.

Maar er zijn helpers. Die helpen papa om de storm kleiner te maken. Ze zorgen goed voor hem, maar het duurt wel even.

Groeien kost tijd.

Weet je?

Ook al is papa niet thuis, hij
denkt elke dag aan jou.
Hij mist je enorm.

Misschien wil jij een briefje
voor hem maken? Of een
tekening?

Dat maakt hem vast heel blij.

En belangrijk: het is niet jouw schuld dat papa even weg is.
Grote mensen maken soms fouten. Fouten die zo groot worden
dat ze hulp nodig hebben.

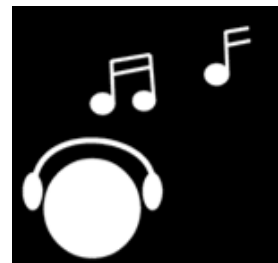
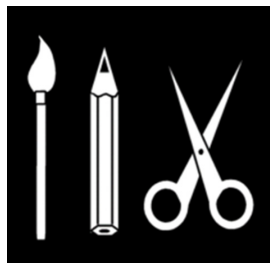
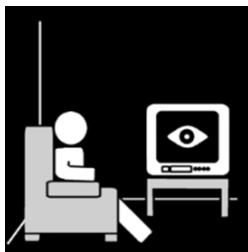
Maar papa blijft jouw papa en hij blijft van jou houden,
héél veel.

Elke dag in de cocon is bijna hetzelfde, zodat papa rust kan vinden.
Om 7 uur en een beetje wordt hij wakker, maakt hij zijn bed op en
gaat ontbijten met elf andere mensen.

Daarna gaat hij naar therapie: praten, tekenen, bewegen, denken.
Alles helpt om de storm te begrijpen.

Er is ook tijd om te wandelen, sporten, tv te kijken of een spelletje
te doen. Rustig aan, want papa moet zijn kracht weer vinden.

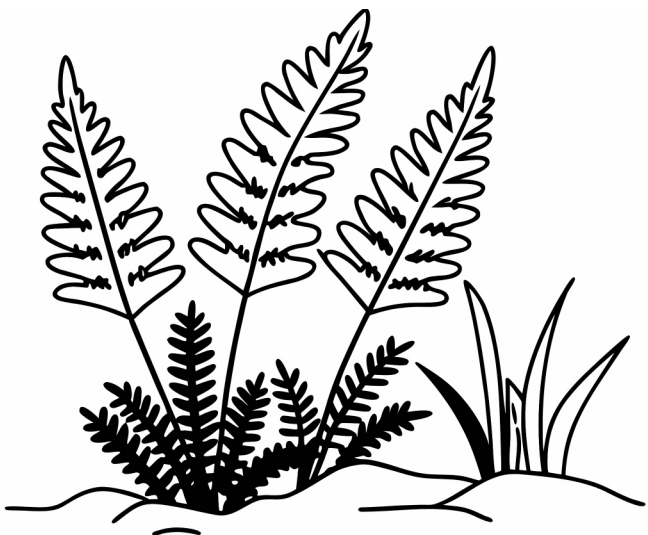
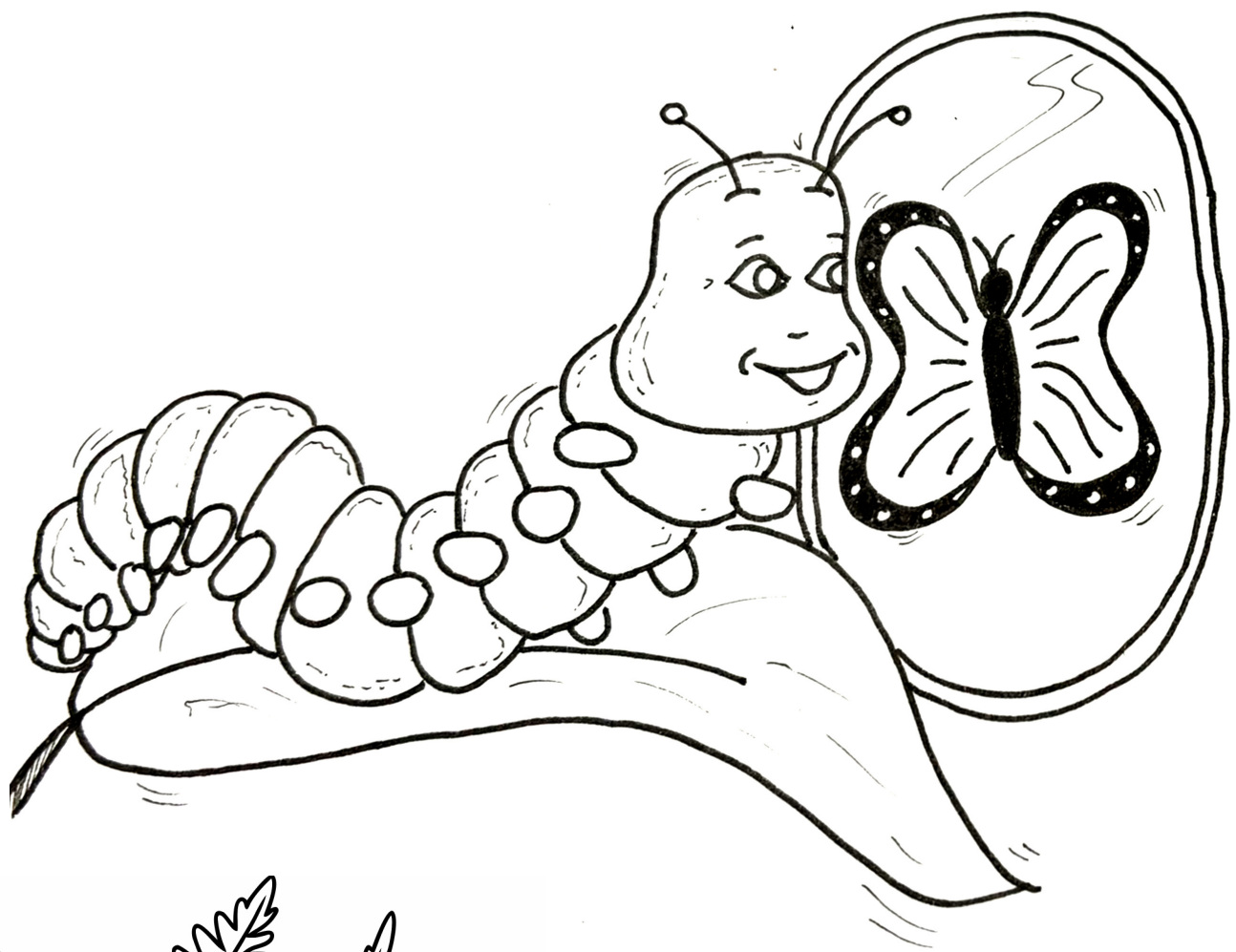
Kan jij alle activiteiten van papa benoemen?

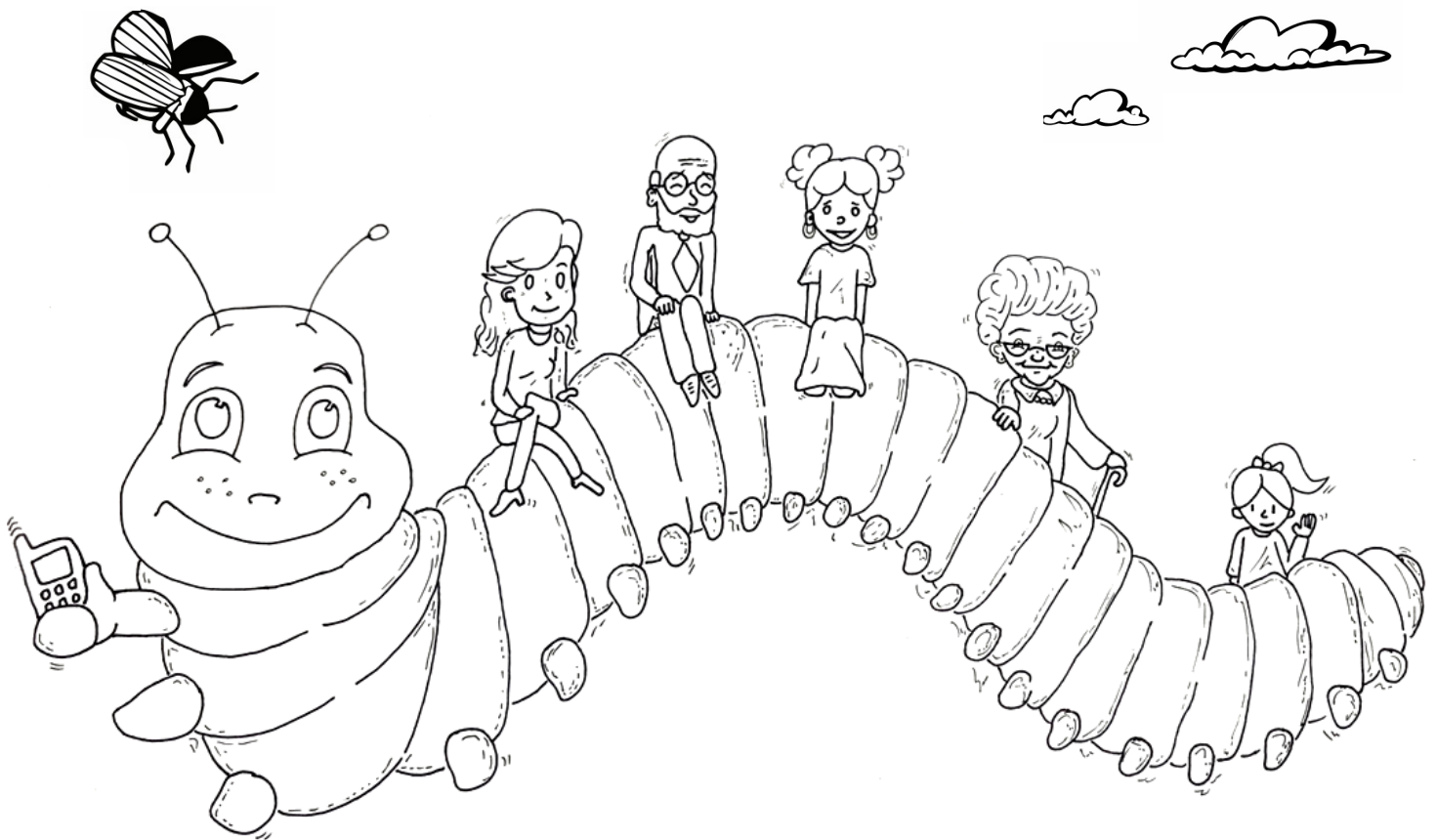
Soms mag papa bellen of videobellen met jou. En soms mag je zelfs op bezoek komen, in een vrolijke kamer met speelgoed waar jullie samen kunnen spelen. Eerst met een helper erbij, maar later misschien langer, gewoon met z'n tweeën.

Papa doet erg zijn best.
Iedereen groeit op zijn eigen
tempo. In de cocon
worden rupsen langzaam
vlinders.
Ook papa zal op een dag zijn
vleugels uitslaan.

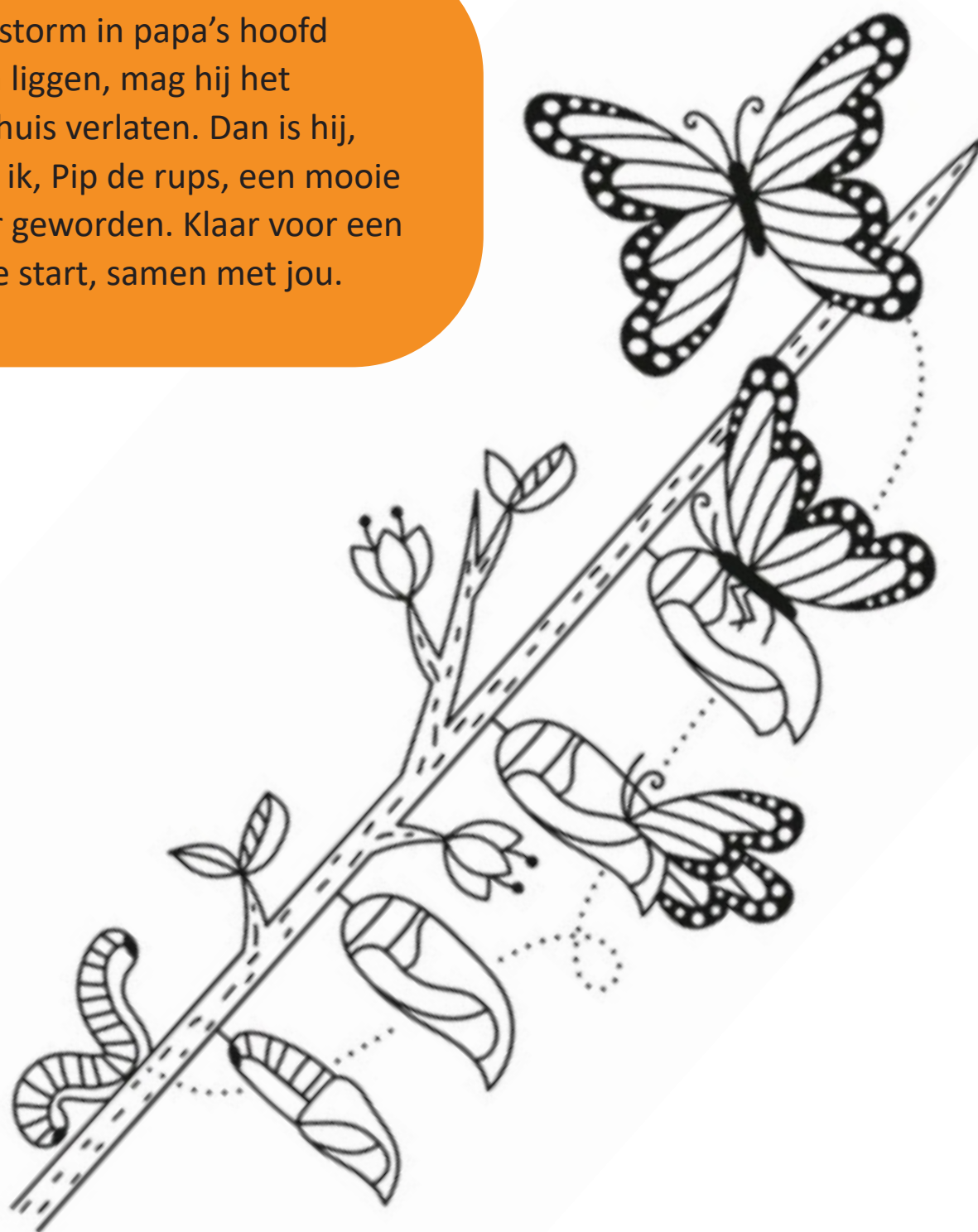
Soms vragen mensen aan jou: “Waar is je papa?”, “Wat heeft hij gedaan?” Dat voelt misschien raar. Je hoeft niet alles te vertellen.

Jij mag kiezen wat je zegt, of niks zegt. Alles is goed. Het is moeilijk voor papa, maar ook voor jou. Als je het moeilijk hebt, mag je altijd met iemand praten. Met mama, een juf, een tante of zelfs met papa's helpers. Praten helpt.

Weet je wat belangrijk is om te onthouden? Jij bent niet wat papa heeft gedaan. Jij bent jij. En jij bent dapper. Echt waar.

Als de storm in papa's hoofd
is gaan liggen, mag hij het
ziekenhuis verlaten. Dan is hij,
net als ik, Pip de rups, een mooie
vlinder geworden. Klaar voor een
nieuwe start, samen met jou.

Verandering is spannend.
Voor papa én voor jou.

**Op de volgende pagina's
kunnen jullie samen
tekenen of schrijven hoe
die nieuwe start eruit zal
zien. Welke afspraken
jullie maken en wat jullie
samen willen doen.**

Want het verhaal is nog
niet voorbij. Jullie vleugels
zijn pas net begonnen met
groeien.

